בס"ד

יום ב' , ז' בתמוז תשנ"ט (24 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

.. ציינו את יום "אחרונים" אחרות ו' בתמוז שלא הספקנו לכתוב אודות אתמול:

- לפני 5 שנים, בשנת תשנ"ד (1994) תוקקה הכנסת חוק ביטוח בריאות ממלכתי, המצבה כל תושב לשירותי בריאות מא"ב אותו לבחור בקופת חולים, ומסדיר לגמ"ר בטוח בריאות על-ידי הביטוח הלאומי.

- באותו יום, כיננו הפלסטינאים וישראל יחסים דיפלומטיים ביניהן, לראשונה מאז קום המדינה.

וביום ג' בתמוז:

- בשנת תש"ב (1942), נוסדו פלוגות צבא ההגנה בקרב הפרטיזנים בגליל ה"ד.

וברכת:

כל שנות הנישואים, ובמיוחד בשנת 34, כאשר הסכנה לפגישה אישית ראשית ישראל אבדה (מנפחונות של רומא ימים בצפון-אפריקה) התגברה ויכוח ער שבמרכזו עמדה השאלה: האם להעדיף יום לצבא הפרטי או להפנות את רוב המאמצים ל"צבא שבדרך" - הנוטרות, הפלמ"ח, והיחידות נוספות של ה"הגנה"?

שולמי ביום לצבא התנגדו בתוקף לסיסמת "אך את המדה לפרטיזנים וכן תמכו מהפגנות המוניות ברחובות. אך יוני ועי שדרה בתוקף שמאל מסומים ההנחה, כי בעזרת מתקפת "מה" "מלחמה אימפריאליסטית" בין פרטיזנים לצרפתים, ואל ל"שוב להתערב בה (!)

הדברים השתנו לאחר שברה"מ נכנסה למלחמה. התנדבות ליום היתה גם בחוגי הימין. והיו שסברו כי מוטב ל"שוב לבנות את כוחו שלו ולסייע לפרטיזנים רק באופן חלקי.

בעת הושי ה"שוב היתה שונה. להלן מספר התבטאויות על הצורך להפנות את היום לשני האפיקים:

דוד בן-גוריון: לא ניתן לכחת המכסימאלי שיש בכוחנו להיות אלינו... אם נלחם את היום במדים ואם נלחם את היום בלא-מדים.

ישראל גלילי: כוחותינו בצבא הפרטי וכוחותינו הפלמ"ח יוכלים יחד לעשות מאלה ומשלימים אלה את אלה.

אלי'עזר קולומב: אין מוכרס את התפיסה המתמידה לבא לעזרת ה"הגנה" ו"הגנה" לעזרת צבא. שניהם כוחות שלנו... [סוף המאה] יום נעים!